

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

Naše značka: 43 Si 12/2019

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXX

Dne: 17. ledna 2019

Informace dle zák. č. 106/1999 Sb.

Vážený pane XXXXXXXXXXXX,

ve shora uvedené věci zasíláme Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. ledna 2008 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Vrzáňové, Ph.D. a přísedících Bohuslavy Kovandové a Jiřího Kvasničky

t a k t o :

Obžalovaný

nar. [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted],
t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Praha 4 - Pankrác

j e v i n e n , ž e

1) v přesně nezjištěné době v ranních hodinách dne 9.10.2005 v místě před domem č.p. [redacted] v ulici [redacted], po překonání uzamčení vnikl do zde stojícího osobního automobilu značky Fiat Tipo registrační značky [redacted] v hodnotě 29.000,- Kč majitele poškozeného [redacted] které spojením drátů vytržených ze spínací skříňky zprovoznil a ponechal si jej až do přesněji nezjištěné doby, kdy jej zanechal v lesním porostu v místě vzdáleném 380 metrů od silnice [redacted] mezi [redacted] a [redacted] v okrese [redacted], kde bylo v ranních hodinách dne 18.10.2005 nalezeno a vráceno zpět poškozenému, to vše poté, co byl rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25.2.2005 pod sp.zn. 24 T 26/2005 uznán vinným jednáním spočívajícím v přisvojení si cizí věci zmocněním a posouzeným dle §§ 8 odst. 1, 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák., za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací v rozsahu 200 hodin, který dosud nevykonal,

2) v době kolem 14.30 hodin dne 5.11.2005 v místě před domem č.p. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] [redacted] nezamčenými dveřmi vnikl do zde stojícího osobního automobilu značky Škoda Fabia registrační značky [redacted] majitele poškozeného [redacted], a použil jej k jízdě po okolí až do 19.15 hodin téhož dne, kdy jej vrátil zpět poškozenému,

3) v přesněji nezjištěné době v průběhu nočních hodin dne 22.12.2005 a časných ranních hodin dne 23.12.2005 v [redacted] po překonání uzamčení vnikl do zde stojícího osobního automobilu značky Ford Orion RZ [redacted]

█ v hodnotě 28.000,- Kč majitele poškozené █, a ponechal si jej až do 26.12.2005, kdy byl zmíněný automobil v ranních hodinách nalezen mimo komunikaci na travnaté ploše v katastrálním území obce █ a poté v poškozeném stavu vrácen zpět jmenované poškozené, to vše poté, co byl rozhodnutím Obvodního soudu Praha 7 ze dne 25.2.2005 pod spisovou značkou 24 T 26/2005 uznán vinným jednáním spočívajícím v přisvojení si cizí věci zmocněním a posouzeným dle §§ 8 odst. 1, 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák., za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací v rozsahu 200 hodin, který dosud nevykonal,

4) v 15.30 hodin dne 25.12.2005 na účelové komunikaci v katastrálním území obce █, v pozici řidiče osobního automobilu značky Ford Orion █ reagoval na zákrok hlídky Policie ČR spočívající jednak v postavení služebního automobilu způsobem znemožňujícím jeho odjezd z místa a jednak v postupu osádky zmíněného vozidla směrem k obviněnému s cílem ověřit jeho totožnost a poté jej předvést do již nařízeného výkonu trestu odnětí svobody tím, že s úmyslem vyhnout se zmíněnému zákroku vyjel jím řízeným automobilem proti zakročujícímu poškozenému pprap. Policie ČR █ a s vědomím nedostatku místa k plynulému průjezdu a tím i možného zásahu a zranění jmenovaného vedl jím řízený vůz v těsné blízkosti policejního automobilu, přičemž vozidlem zasáhl posledně jmenovaného do levé nohy, srazil jej na zem pod kolo automobilu, čímž mu způsobil výrazný otok a pohmoždění na přední straně levého hlezenního kloubu, na přední straně holenní kosti a obou kotníků a dvě oděrky na přední ploše levého kolena a na přední ploše bérce o rozměrech přibližně 10x3 cm, což si vyžádalo aplikaci dorsální sádrové dlahy spojenou s chůzí s oporou berlí a bez došlapu až do dne 18.1.2006, kdy došlo k sejmutí dlahy, a do 5.2.2006 trvala rehabilitační léčba, po níž došlo k ukončení pracovní neschopnosti poškozeného █

t e d y

ad 1), 3)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a způsobil jím škodu nikoli malou,

ad 2)

zmocnil se cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně jej užívat,

ad 4)

užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele, spáchal takový čin se zbraní a ublížil takovým činem jinému na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

ad 1), 3)

trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák.,

ad 2)

trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák.

ad 4)

trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), b) tr. zák.

a o d s u z u j e s e

podle § 155 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. se obžalovanému ukládá trest propadnutí věcí a to:

- 1 ks tašky přes rameno s nápisem Shimano
- 1 ks látkového pytlíku s tkaničkou obsahujícího 9 ks polotovarů klíčů do spínací skříňky
- 1 ks šroubového klíče délky 19,5 cm
- 1 ks samosvorného hasáku délky 24 cm
- 1 ks zámečnické svorky délky 15 cm
- 1 ks kovového páčidla s rukojetí délky 29,5 cm
- 1 ks plochého klíče s oky velikosti 19 cm
- 4 ks plochých šroubováků různých délek
- 6 ks křížových šroubováků různých délek
- 1 ks posuvného měřítka
- 1 ks nůžek s pružinou
- 1 ks trubkového klíče se šroubovákem
- 1 ks sáčku z PVC s vruty a maticemi
- 1 ks oboustranného nástrčného klíče
- 1 ks oboustranného nástrčného klíče se dvěma výměnnými hlavicemi
- 1 ks šestihranného nástavce
- 9 ks výměnných hlavíc na šroubovák
- 1 ks imbusového klíče o průměru 10 mm
- 6 ks pilníků různých profilů
- 1 ks otvíracího nože s kleštěmi
- 1 ks kovové tyčky s hrotem délky 18,5 cm
- 1 ks malé pilky na kov
- 2 ks klíčů do spínací skříňky

Podle § 49 odst.1 tr. zák. se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel **v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 35 odst. tr. zák. se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 21.11.2006 sp.zn. 2 T 121/2006, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen nahradit poškozené Zdravotní Pojišťovně Ministerstva vnitra ČR se sídlem Praha 7, U Výstaviště 17, škodu ve výši 9.957,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými při hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný doznal, že se dopustil jednání popsaného v bodě 2) výrokové části tohoto rozsudku, k bodu 1) uvedl, že i vozidlo tovární značky Fiat měl v úmyslu vrátit poškozenému, přičemž to se mu nakonec nepodařilo, neboť vůz již na místě, kde ho přechodně zaparkoval,

posléze nebylo. Teprve později se dozvěděl, že bylo nalezené v lese. Popřel, že by se dopustil jednání popsané pod body 3) a 4) výroku a blížeji se k těmto skutkům nedokázal vyjádřit. Nebyl schopen vysvětlit okolnost, že ho jako pachatele poznal poškozený [REDACTED]

Poškozený [REDACTED] k bodu 1) vypověděl, že si na podrobnosti předmětné události s ohledem na velký časový odstup již spolehlivě nepamatuje. Upřesnil pouze to, že odcizené vozidlo bylo nalezeno asi za 9 dní v [REDACTED] a bylo poškozené.

Poškozený [REDACTED] k bodu 2) uvedl, že kritického dne zaparkoval své vozidlo před svým bytem a protože měl v úmyslu ihned se vrátit, nechal klíčky ve dveřích vozidla. V zápětí si všiml, že k jeho autu přistoupili obžalovaný a jeho otec, které poškozený osobně zná. Večer bylo otcem obžalovaného vozidlo vráceno, avšak s poškozenou převodovkou. Ještě před tím vše nahlásil na Policii ČR.

Svědka [REDACTED] využil svého zákonného práva a ve věci pod bodem 2) nevypovídal vzhledem k tomu, že obžalovaný je jeho synem.

Poškozená [REDACTED] se ohledně skutku popsaném ve výrokové části rozsudku pod bodem 3) podrobně vyjádřila ke stavu vozidla po jeho odcizení. Dále vypověděla, že nemá podezření na konkrétní osobu, která jí mohla vůz odcizit. Řádně uzamčené vozidlo se jí ztratilo mezi 22.-23.12.2005 a to z parkoviště v blízkosti jejího bydliště. Jako obvykle vyndala z auta autobaterii s tím, že v nalezeném autě byla nalezena autobaterie cizí.

Na výpověď poškozené [REDACTED] reagoval obžalovaný tím, že o žádném odcizeném vozidle značky Ford Orion neví.

Z výpovědi poškozeného [REDACTED] vztahující se k bodu 4) soud zjistil, že tehdejšího dne vykonával službu s kolegou [REDACTED] ve svém služebním obvodu. V průběhu jejich služby byli informováni o tom, že u obce [REDACTED] pobývá obžalovaný, po kterém bylo vyhlášeno pátrání. Obžalovaného našli sedícího v nějakém autě tovární značky Ford na polní cestě. Poškozený obžalovaného ihned bezpečně poznal, neboť je v místě bydliště znám jako osoba dopouštějící se protiprávní činnosti. Ve voze se vyskytovali další dvě osoby, které však poškozený neznal. Když poškozený vystupoval ze služebního vozidla, tak zaregistroval, jak proti němu najíždí vozidlo řízené obžalovaným, přičemž aby zmírnil očekávaný náraz, znovu otevřel dveře, posléze byl zasažen do nohy a upadl na zem. Vozidlo řízené obžalovaným pokračovalo velkou rychlostí pryč z místa činu. Podle poškozeného musel obžalovaný přinejmenším počítat s tím, že kolem policisty neprojde, aniž by ho svou jízdou neporazil. Po celou dobu na sobě měl služební stejnokroj.

Průběh incidentu popsaného v bodě 4) shodně potvrdil i svědek [REDACTED] s tím, že služební vůz postavili záměrně uprostřed cesty, aby obžalovaný nemohl ujet. Obžalovaného spolehlivě na místě činu i při hlavním líčení poznal, jelikož ho zná v rámci služební činnosti.

Z výpovědi svědka [REDACTED] učiněné v přípravném řízení bylo zjištěno, že ten obžalovaného osobně znal a v kritický den zavolał Policii ČR proto, že mu obžalovaný odcizil rádio.

Ve věci byly dále provedeny listinné důkazy, a to konkrétně k bodu 1) protokolem o ohledání místa činu, potvrzením o vrácení věci - osobního motorového vozidla tovární značky Fiat Tipo 2.0 RZ [REDACTED], odborným vyjádřením z oboru kriminalistická genetická expertiza, odborným vyjádřením z oboru metody pachové identifikace, trestním příkazem

Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25.2.2005 sp.zn. 24 T 26/2005, jímž byl obžalovaný uznán vinným jednáním spočívajícím v přisvojení si cizí věci zmocněním a posouzeným dle §§ 8 odst. 1, 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák., za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací v rozsahu 200 hodin, který dosud nevykonal; k bodu 2) protokolem o ohledání místa činu, odborným ohodnocením věci - osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Fabia combi RZ [REDAKCE] k bodu 3) protokolem o ohledání místa činu, uložením vozidla do pátrání - osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Orion RZ [REDAKCE] protokolem o vydání věci z tohoto vozidla, které v něm našla poškozená [REDAKCE] a které nevlastní, a výše citovaným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 7; k bodu 4) protokolem o nehodě v silničním provozu a protokolem o ohledání místa činu podchycujícím okolnosti předmětné události, lékařskými zprávami potvrzující rozsah zranění poškozeného [REDAKCE] a zprávou ČHÚ o stavu počasí ve vztahu k danému místu a času.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství vyplývá, že poškozenému [REDAKCE] byla způsobena v bodě 4) výrokové části citovaná poranění mající za následek jeho pracovní neschopnost od 25.12.2005 do 5.2.2006. Předmětná zranění nezanechají u poškozeného [REDAKCE] žádné trvalé zdravotní následky.

Soud po zhodnocení všech shora uvedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. dospěl k závěru, že jimi bylo spolehlivě prokázáno, že se obžalovaný dopustil všech skutků popsanych ve výrokové části rozsudku. Obžalovaný je ohledně skutku pod bodem 1) usvědčován především listinnými důkazy potvrzených částečným doznáním obžalovaného a také okrajově výpovědí poškozeného [REDAKCE]. Z listinných důkazů je třeba poukázat na odborná vyjádření z oboru kriminalistická genetická expertiza a z oboru metody pachové identifikace, které bezpečně potvrzují jednak genetickou shodu zjištěné DNA u jednoho z nedopalků nalezených v předmětném vozidle s DNA obžalovaného a jednak pachovou shodu při porovnání na místě činu zjištěných otisků pachových stop a srovnávací pachové konzervy. Takto zjištěné expertní závěry pak korespondují s výpovědí obžalovaného, který se doznal, že předmětné vozidlo odcizil s tím, že jeho obhajobu směřující k uznání vinným mírnějším trestným činem považuje soud za irelevantní, neboť neučinil žádný krok k vrácení vozidla poškozenému. Ohledně prokázání viny za jednání pod bodem 2) je třeba poukázat na plné doznání obžalovaného doplněné o výpověď poškozeného [REDAKCE]. Obžalovaný je z jednání pod bodem 3) usvědčen zejména vzájemně shodnými výpověďmi poškozeného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] rámcově potvrzenými výpovědi poškozené [REDAKCE] a také listinnými důkazy, z nichž je třeba poukázat především na protokol o vydání věci nalezených v odcizeném vozidle a okrajově také na zprávu ČHÚ, která dokládá, že v kritickou dobu byla na daném místě dobrá viditelnost. Rozhodnými usvědčujícími důkazy ve vztahu ke skutku popsáném v bodě 4) jsou opět vzájemně shodné výpovědi poškozeného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] v kontextu s výše zmíněnou zprávou ČHÚ. Soud všem shora míněným svědeckým výpovědím uvěřil v plném rozsahu, neboť vykazovaly logické souvislosti, navíc svědci vypovídali pod hrozbou trestněprávního postihu v případě křivé výpovědi, jejich výpovědi spolu vzájemně korespondovaly a shodovaly se i s ostatními provedenými důkazy, z nichž soud vycházel, včetně částečného doznání obžalovaného. Navíc se v případě poškozeného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] jedná o osoby, které podávaly svědeckou výpověď v rámci výkonu své profese, takže je vyloučeno, že by se svojí výpovědí snažily obžalovanému jakkoliv ublížit. Soud tak neshledal žádný důvod zpochybňující jejich věrohodnost. Naopak prezentovanou obhajobu obžalovaného soud považuje za účelovou podanou s úmyslem zmírnit svou trestní odpovědnost a stojící v rámci provedeného dokazování osamoceně. Protokoly o ohledání místa činu pak ohledně všech skutků spolehlivě verifikují místní, časové a jiné okolnosti souzené trestné činnosti. Existence majetkové škody

je pak bezpečně doložena příslušnými odbornými vyjádřeními a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství dokládá, že pracovní neschopnost poškozeného ■■■■■ trvala přes 1 měsíc.

Jednání obžalovaného pod body 1) a 3) bylo právně kvalifikováno jako trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák., neboť bylo v daných případech prokázáno, že si obžalovaný přisvojil věci z majetku poškozených, tj. cizí věci, které odňal z jejich dispozice, tak že se jich zmocnil, čin spáchal vloupáním s ohledem na způsob vniknutí do předmětných vozidel, neboť vnikal do uzavřených prostor překonáním jističí překážky za použití síly, konkrétně poškozoval bezpečnostní zámek na dveřích vozidel (§ 89 odst. 14 tr. zák.), byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, neboť se předmětného jednání dopouštěl poté, co byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25.2.2005 pod spisovou značkou 24 T 26/2005 uznán vinným jednáním spočívajícím v přisvojení si cizí věci zmocněním a posouzeným dle §§ 8 odst. 1, 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák., za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací v rozsahu 200 hodin, který dosud nevykonal, a zároveň tímto svým jednáním způsobil nikoli malou škodu na cizím majetku ve výši 29.000,- Kč a 28.000,- Kč, neboť dolní hranice této kategorie škody činí ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zák. 25.000,- Kč. Pro úplnost soud zmiňuje to, že výše uvedené jednání nebylo možné právně posoudit jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., neboť dle ustálené soudní praxe k naplnění znaků trestného činu je zapotřebí zřetelný projev záměru vrátit věc poškozenému, k čemuž v daném případě nedošlo. Jednání obžalovaného pod bodem 2) bylo naopak právně kvalifikováno jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., neboť v tomto případě bylo prokázáno, že se obžalovaný zmocnil motorového vozidla se záměrem vůz pouze přechodně užívat, kdy následně poškozenému odcizené vozidlo skutečně vrátil. Konečně jednání obžalovaného pod bodem 4) bylo právně kvalifikováno jako trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), b) tr. zák., neboť bylo v daném případě prokázáno, že obžalovaný napadl příslušníka Policie ČR, kterého lze za použití ust. § 89 odst. 9 tr. zák. považovat za veřejného činitele (příslušník ozbrojeného sboru podílející se na plnění úkolů společnosti a státu a používající přitom pravomoci svěřené mu v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů) a užil tak vůči němu násilí v úmyslu vyhnout se plnění svých zákonných povinností (podrobit se kontrole totožnosti apod.) a působit tím na výkon jejich pravomoci, kdy takový čin spáchal prostřednictvím svého vozidla, tedy ve smyslu ust. § 89 odst. 5 tr. zák. za pomoci zbraně, neboť vozidlo je nepochybně prostředek činící jakýkoli útok proti tělu důraznějším, přičemž poškozenému policistovi v důsledku takového napadení způsobil ublížení na zdraví, za které se podle konstantní judikatury považuje takový charakter poranění mající za následek pracovní neschopnost v délce přesahující 7 dní.

Předmětných jednání se obžalovaný dopustil vždy ve formě úmyslu podle § 4 písm. b) tr. zák., neboť si musel být vědom toho, že může způsobem popsaným v trestním zákoně ohrozit či poškodit zájem na ochraně tímto zákonem chráněných hodnot a pro tento případ s tím byl srozuměn.

Při stanovení druhu a výměry trestu přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, k možnosti jeho nápravy a dále též účelu trestu uvedenému v § 23 odst. 1 tr. zák. s tím, že v jeho poměrech neshledal nic, co by úvahy o trestu ovlivnilo. Jednání obžalovaného považuje soud za výrazně společensky nebezpečné zejména proto, že spáchal trestnou činnost ve vícečinném souběhu a v úmyslu vyhnout se trestní odpovědnosti napadl příslušníka Policie ČR, kterému svým agresivním počínáním způsobil újmu na jeho zdraví. Konkrétní stupeň nebezpečnosti pro společnost je ohledně obžalovaného podstatně

zvýšen proto, že již byl v minulosti opakovaně potrestán, z čehož je evidentní, že se u něho projevují výrazné sklony k páčání zpravidla majetkové trestné činnosti. Ze zprávy o pověsti z místa bydliště vyplývá, že byl i projednáván a sankcionován za přestupky, opět převážně majetkové povahy. Jedinou polehčující okolností, kterou soud ve vztahu k osobě obžalovaného zohlednit bylo to, že se trestné činnosti dopustil ve věku blízkém věku mladistvých. V daném případě je tedy nepochybné že převážily okolnosti hodnocené v neprospěch obžalovaného a soud dospěl k závěru, že účelu trestu bude dosaženo pouze uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody, který byl vyměřen v polovině zákonné trestní sazby. Trest byl uložen jakožto souhrnný ve vztahu ke shora citovanému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6, před jehož vyhlášením se obžalovaný nyní posuzovaného jednání dopustil a to dle zákonného ustanovení vztahujícího se na trestný čin ze všech sbíhajících se nejpřísněji trestný, tj dle § 155 odst. 2 tr. zák. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť pro zařazení do jiného typu věznice nebyly shledány zákonné podmínky. Současně byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neboť trestná činnost byla spáchána v souvislosti s řízením motorového vozidla, vyměřené v dolní polovině zákonného rozpětí. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věcí specifikovaných ve výroku rozsudku, neboť tento trest byl vysloven v rozsudku, jehož výrok o trestu byl nynějším rozsudkem v rámci souhrnného trestu zrušen. V souvislosti s uložením souhrnného trestu byl zrušen výrok o trestu z citovaného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 včetně obsahově navazujících rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že se zdravotní pojišťovna jako poškozená připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, přičemž řádně a včas bylo prokázáno, že uhradila příslušným zdravotnickým zařízením léčebné úkony poskytnuté poškozenému v souvislosti se zraněním utrpěným v souvislosti s fyzickým útokem zaviněným obžalovaným, uložil soud obžalovanému nahradit jemu způsobenou škodu s tím, že tento nárok vyplývá z ustanovení § 55 zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění ve znění pozdějších novelizací.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený do výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i o porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedkyní senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. ř. odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 30. ledna 2008

JUDr. Kateřina Vrzáňová, Ph.D.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

